

ئەفسوونى دارھەنارەكە

سەئید سلیمانى
(تاران)

«پىرژەكانى ئاۋ لە سەر لەشم ترسىكى پروتن، بە لەشمەوھە موچر كىكى سامناكن، ھىدى ھىدى شى ھەلدېن، بى دەنگ و كپ. ئەمە لە قەوزە بەجىماۋى دلوپەكانەوھە فېر نەبووم، لە ھەلزىرانى پىستى شىدارمەوھە بۆم دەرگەوتوۋە. ئەوھتا لە بىرمە ئاۋ ھەمىشە دوژمنى فېدارى ھەر دوو دىۋى جەستەم بوۋە، بە دىۋىكدا ترس و بەو دىۋىشدا گومان، گومان لەوھى كە ئايا دلوپەكان بۆ ھەمىشە بە ناۋ پىستىدا رۆ دەچن و ترسىش لەوھە كە ئەم ۋەھمە شىدارە پەخنە بكاتە ناۋ رۆحمەوھە و جى خۆش بكات و ئىترقەت نەيەتەوھە دەر. ئاۋ ھەمىشە ئەم خەسلەتەنەي لەگەل خۆيدا ھەلگرتوۋە، ئەمانە سىفاتى سەرەكى ئاۋ بوون، لە ئەزەلەوھە!»

ئەمە ئەو دەيلىت، ئەو لە رووتانەوھى دارھەنارەكان دەترسىت، دەلە دارھەنارىكى پروتم ۋەك پىرژىنىكى قز ئالوزاۋى رەنگ خۆلەمىشى دېتە بەر چاۋ و ھەر بۆيەش پىرى خۆم لە زەيندا نەخش دەبېت، پىرى داىكم لە زەيندا نەخش دەبېت كە لە ناحەزترىن شتى ئەم جىھانە ناحەزتر بوو، ئىتر ئەۋكات دىسان دارھەنارەكانم بە زەيندا دېنەوھە، ئەو دارھەنارەم بە زەيندا دېتەوھە كە ھەندىك جار داىكم لەگەلېدا دەبوو بە يەك و لىك جىا نەدەكرانەوھە، داىكم بە قەدى دارھەنارەكەدا رۆدەچوۋ. من تەنانەت زاتى بىرېن و لەناۋبردنى ئەو دارھەنارەشم نىبە!

من ھەمىشە ترساوم، لە رووت بوونەوھى شتانىك ترساوم كە لە رووناكى رووناكترن، لە شووشە زولالترن و لە ئاۋ پاكترن، ئەوان شتىك لەگەل خۆياندا بەكىش دەكەن كە نابىندرى، بەلام ھەست پى دەكرىت، شەبەنگىك لەگەل خۆياندا ھەلدەگرن و خەرمانەيەك بە دەوربانەوھىە كە بە رۆحدا رۆ دەچىت، ھەرىبەش كاتى باران من ئەو شەبەنگە خەرمانەيە بە دەورى

دارهه نارەکهوه دهبینم.

کاتیەک که دهنگی باران دیت، له سه‌ربانهوه، یان له‌ودیو شووشه‌ی په‌نجهره‌کهوه، من په‌رده‌کان داده‌دهمه‌وه هه‌ر بۆ‌ئوه‌ی ژووره‌که‌م بێ‌ نوورترین ژووری دنیا بیت و له‌هه‌ر جووره‌ زوولالی و پاکی و روژشاییه‌ک بشوژیته‌وه، هه‌ر بۆ‌ئوه‌ی ژووره‌که‌م تاریکترین ژووری دنیا بیت، چما پاکی هه‌ر ته‌نیا له‌ تاریکیدا به‌دی ده‌کرت، ئیتر ئه‌وکات من لیتره، له‌ پشت میزه‌که‌مه‌وه، سه‌ر داده‌خه‌م و هیواش ده‌گرم، ئاخه‌ر له‌ کاته‌دا بیره‌وه‌ریه‌که‌کان توخ ده‌بنه‌وه و جموجۆل ده‌که‌ن و رووت دینه‌ به‌ر چاو و هه‌ر ئه‌وه‌ش زراوم ده‌بات، بیره‌وه‌ریه‌که‌کی رووت هه‌موو یاده‌وه‌ری داگیر ده‌کات، ئه‌مه‌ش واته‌ هیچ، واته‌ ته‌واو، یانی تو‌هیچت بۆ‌گوتن بێ‌ نه‌ماوه، جگه‌ له‌و بیره‌وه‌ریه‌که‌ی رووته‌ هیچت له‌ زه‌یندا نییه‌ که‌ بیری لێ‌ بکه‌یته‌وه، ئه‌مانه‌ زۆرن و بێ‌ غوود، ئه‌مانه‌ خه‌زه‌له‌وه‌ری دڵن و گه‌لا‌پزانی روخ!

ئهو ده‌لێ‌ جارێ‌کیانم دیته‌وه‌ یاد له‌ زانکۆ‌ مامۆستای ئه‌ده‌بیات له‌ ته‌واومانی پرسی که‌ ئه‌گه‌ر ئیستا که‌ دا‌کاته‌ باران و ئیوه‌ش رێ‌بوارێ‌کی بێ‌ مه‌نزل بن، یان چاوه‌روانیکی ئه‌ودیو شووشه‌ی په‌نجهره‌یه‌ک، یان هه‌ر جووتیک که‌ خۆتان له‌ خه‌یالتاندا ده‌یشو‌به‌یتن، هه‌ز ده‌که‌ن له‌و کاته‌دا چ‌ کاریک بکه‌ن یان چ‌ هه‌ستیک به‌روکتان ده‌گرت، منیش گوتم من هه‌میشه‌ کاتی باران سیگارێ‌ک داده‌گیرسێ‌م و ئه‌وسا له‌ناکا و ته‌واوی هاو‌پۆله‌کانم هه‌لگه‌رانه‌وه‌ و به‌ سه‌رسورمانه‌وه‌ سه‌ریان کردم و منیش هه‌ر له‌وێ‌ جگه‌ره‌یه‌که‌م داگیرساند بێ‌ ئه‌وه‌ی لیتمه‌ی بارانیکی به‌رپۆه‌ بیت و دواتر که‌ له‌ پۆله‌که‌ هاتبته‌ ده‌ره‌وه‌ بارانیکی له‌ناکا و دایکرد و ئیتر من سه‌رله‌نوێ‌ به‌په‌له‌ هاتمه‌وه‌ ژووره‌که‌م و تاریکستانه‌که‌م به‌ریا کرد و دیسان له‌ پشت میزه‌که‌مه‌وه‌ هه‌نیه‌که‌م دا و بیرم له‌ داره‌ه‌ناره‌که‌ که‌ ده‌وه‌ و له‌و دڵۆپه‌ بارانانه‌ی که‌ جگه‌ له‌ پیسی و چه‌په‌لی هیچی تریان بێ‌ نه‌بوو.

جارێ‌کیان گه‌ه‌ی با ده‌هات، له‌ درزه‌کانی په‌نجهره‌وه‌ شنه‌ی با ده‌هات، به‌لام په‌نجهره‌کان رووت نه‌بون، ئه‌وان پۆشته‌ی په‌رده‌یه‌کی ئاوریشمینی گۆل په‌مه‌یی بوون له‌ ره‌نگی خه‌ونه‌کانی کچیکی نابینا و کوێر... من وه‌ک هه‌میشه‌ له‌ودیو شووشه‌ی په‌نجهره‌که‌وه‌ بووم، به‌لام باران نه‌ده‌باری و چاوه‌روانی هیچ‌ه‌یش نه‌بووم. ئهو له‌

پلیکانه‌کان سه‌رکه‌وت و ته‌قه‌ی ده‌رگا‌که‌ی دا و منیش دیسان وه‌ک هه‌میشه‌ ترسام، ترسام له‌وه‌ی که‌ ده‌رگا‌که‌ بکه‌مه‌وه‌ و ئیتر ئه‌ویش هه‌روا له‌ودیو ده‌رگا‌که‌ مایه‌وه‌ و منیش له‌مدیو شووشه‌ و په‌رده‌ی په‌نجهره‌که‌ مامه‌وه‌ و هه‌رگیز ده‌رگا‌که‌م نه‌کرده‌وه‌ و ئیتر ئه‌ویش سه‌ری خۆی هه‌لگرت و روژی و هه‌رگیز نه‌گه‌رايه‌وه‌. ئهو ته‌نیا که‌سیک بوو که‌ له‌ ژیا‌ندا پێ‌نه‌دیم له‌گه‌لیدا بووه‌ و ته‌نیا که‌سیک بووه‌ که‌ زۆر شتی منی هه‌ست بێ‌ کردوه‌.

ئیستا ئهو ئیتر زۆرم لێ‌ دوور که‌وتۆته‌وه‌، ورده‌کاریه‌که‌کانی ده‌م و چاوم له‌ بیر نه‌مان، ته‌نیا ده‌یه‌نێکی لێ‌ له‌ روخساری له‌ یاده‌وه‌ریدا خۆ‌ده‌نوێ‌یت، ده‌لێ‌ ده‌یناسم و نایناسم، یان که‌سیک که‌ هه‌ر ته‌نیا جارێ‌ک دیت و به‌س، یان شتیه‌ی که‌سیکی ناو‌خه‌ون یان بیر کردنه‌وه‌ و دارشتنه‌وه‌ی روخساری که‌سیکی ناو‌ چیرۆک، ئهو ئاوی لێ‌ هاتوه‌ له‌ لام. گوتم ته‌نیا ده‌یه‌نێکی لێ‌ له‌ روخساری له‌ یاده‌وه‌ریدا ماوه‌ته‌وه‌، له‌وانه‌یه‌ زه‌ینی من ته‌م گرتبێ‌تی!... به‌لام ده‌نگی، مووه‌مه‌وه‌ ده‌نگیم له‌ بیره‌ - هه‌روه‌ک چۆن ته‌واوی ورده‌کاریه‌که‌کانی خرمه‌ی باران ده‌بیستم - هه‌ر ئیستایه‌ و باسی هه‌موو شتی‌که‌م بۆ‌ ده‌کات، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌ چه‌ش بیت ده‌نگی ده‌ناسمه‌وه‌، هه‌رپۆه‌ش ئه‌گه‌ر ته‌نیا یه‌ک جاری دیکه‌ گوتم له‌ چه‌ی بیت شتیه‌ی روخساریم به‌ جوانی به‌ یادا دیته‌وه‌... ئه‌مه‌یه‌ که‌ من هه‌میشه‌ بیر له‌ ده‌نگی ده‌که‌مه‌وه‌. له‌وانه‌یه‌ روژتیک چه‌یه‌یه‌که‌م به‌ر گوێ‌ که‌وت و ئه‌وسا سه‌رله‌نوێ‌ ورده‌کاریه‌که‌کانی روخساری داده‌پێژمه‌وه‌، سه‌رله‌نوێ‌ پر ده‌مه‌وه‌ له‌ ده‌نگ و روخساری ئهو!

هه‌ر ئیستا دیته‌وه‌ یادم، له‌ بیرمه‌، چاوه‌کانی له‌ سه‌گ ده‌چوون، سه‌گیکی شیرین، سه‌گیکی که‌ چما چاوه‌کانیان له‌ هه‌نگوین دروست کردبیت. ئیواران چاوه‌کانی له‌ کۆلانی دارستانیکی پاییز ده‌چوون پر له‌ گه‌لای وه‌ریو، به‌یانانیش له‌ ده‌شتیکی به‌هاری کورده‌واری پر له‌ گۆله‌زهرده!

ئهو ده‌لێ‌ مرۆف بۆ‌ئوه‌ی ئارامی وه‌ده‌ست ببنیت ده‌بێ‌ په‌نا بباته‌ به‌ر بیابان، یان بچیته‌ ناو‌ گۆر، چونکه‌ ئارامترین و بێ‌ ده‌نگترین شوێنی دنیان، به‌لام هه‌ندیک که‌س هه‌ر نیازبان به‌ سوکنا‌یی و ئارامیش نییه‌، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ ده‌بێ‌ به‌رده‌وام ئالۆز و شپه‌زه‌ بن، ئه‌وان به‌م

دۆخه وه زیندوون. ئەوانه که سانیکن که هیچ شتیکی له لایان جوان و خۆشهویست نامینیتتهوه، تهنانهت پاییزی ترین چاوی ئافره تیک، یان پاکترین ئاوی دنیا، یان بێ خهوشترین مندالی سهر زهوی، یان میهره بانترین دایکیکی که ههر ته نیا له بهر ژبانی کۆریه کهی ژبا بیت!

به للام من چاک دهزانم که دایکم قهت له بهر ژبانی من نه ژیا، ئەو ته نیا بو ئەوه ژیا که دهست به قهدی داره ناره که وه بگریت و به قهدی داره ناره که دا رو بچیت.

دایکم و باوکم سالانیکی دووره که مردوون و له زهینی ئەم داره ناره و ئەم باخستانه و له زهینی منیش پاک بوونه ته وه، ئیتر ئیستا که ئیره ئەوه نده چه پهک و ته ربیک و پهراویزه سنده که چما ته واوی ته نیایی دنیا نا لیره دا کۆبوته وه، چما ئیره جگه له له تیک ئاسمان هیچی دیکه ی پێ نه به خشراوه، ئەویش ئاسمانیکی یه که دهست و یه که رینگ و چۆل و خالی و داته پیسو، که له یاده وه ری هه رچی هه ور و هه تاو و مانگ و بالنده و رهنگی شینه پاک بوته وه.

ئێواره و به یانانی ئەم باخستانه هه میسه شیداره، من ته واوی چرکه کانی ئەم باخستانه ژیاوم، به سه وز و زهرد و خۆله میشییه وه، چما هه میسه خۆله میشی دیته بهر چاو و رهنگه کانی تر کاله و بوون. تهنانهت هه ندیک جار بووه که خودی هه ناره گه یشتوه کانی هه ر ئەو رهنگه یان لێنیشتوه و هه ندیکیش گوتویانه گوایه زهینی من هه ر توانای هه ست کردنی ئەم رهنگه ی هه یه و ئیتر بو به ش من هه ر باخستانیک به و رهنگه وه ده ناسم: سامناک و سه رسو په یته ر!

ئهمانه که ده گێرمه وه پیم پیناکه نن، خۆ نه بان ده که ن و دواتر په رته وازه ده بن، چما ئیتر که سیک گوئی له مانه م ناگریت، وهک ئەوه ی ئەم جیهانه دا هیچ که س نه مناسیت جگه له داره ناره کان، هه ناره خۆله میشییه کان!

ئەو دەلتی هه ر کاتیکی بیه ره باوکم ده که مه وه نه فره ت بو ته واوی پیاوانی دنیا ده نیتم، بیه ره وه ده که مه وه که زانستی پزیشکی بو ئەوه نده بێ که لک و بێ ده سه لاته که ناتوانیت ره گه زی پیاویک بگۆریت و ئیتر ئیستا من له پیاوه تی خۆم شو رابا مایه وه. ئاخه ر چه نده سامناک و دلته زین و کوشنده یه که ئینسان له پیاوه تی خۆی بترسیت، له نه ترسانی خۆی سل بکاته وه!

من هه ر له سه ره تا وه وه کو باوکم ته نیا بووم، باوکم له ته نیایی نه ده چوه گیان گوله کانی باخچه، سیگاریشی نه ده کیشا، له گه ل خۆیدا قسه ی ده کرد، له ژیر لیتوه وه، هه ندیک جار به دهنگی بهرز. لانی که م من باوکم به م تاییه ته ندیبانه وه ده ناسی، ئەمه ته نیا شتیکی که له باوکم پیم گه یشتوه.

باوکم ده یگوت که دایکم زۆر جوانه و هه موو پیاوانی ژیر داره ناره که ش هه ر وایان ده گوت، که چی من هیچ شتیکم له جوانی دایکم به یاددا نایه ته وه.

ئیسستاش من بو ئەوه زیندوون نیم که که لک له جوانییه کان وه رگرم، به لکو بو ئەوه ده ژیم که چه ز له و ناحه زیبانه بکه م که هه ن. ئاخه ر جوانی یه که مین و گه وه ترین ناعه داله تی جیهانه! ئەو خه ونه دۆراوه یه که مرۆف له مندالییه وه ده یبینیت. هه موو شتیکی له م جوانییه نه گریسه وه ده ست پیده کات، هه موو ئاژاوه کان له ئەوه وه ری ده گرن. ئەو سه رچاوه و پیتگی ته واوی گرژی و ئالۆزی و بێ نه زمییه کانه. سه ره تای هه موو کیشه و شه ر و پیکدا دانه کان و هۆکاری ته واوی قیه و هه را و ملاملانی کانه. جوانی سه رچاوه ی ته واوی ناشیرینی و ناحه زیبه کانه!

ئەو دەلتی له ژبانی هه ر که سی کدا هه ر نه بیت چرکه یه ک هه یه که ئەگه ره و چرکه یه بو ته واوی خه لکانی دنیا بگێرته وه، تهنانهت که سیک په یدا نابیت که با وه رت پێ بکات، من ئەو چرکه یه ژیاوم، به للام گرنگ لیره دایه که له وه به دوا ژبانته ده بیت به بیه رکه نده وه له و چرکه یه، له و ساته نه گریسه که به ناو روحتدا ریشاژۆ ده کات و چرکه کانی دیکه ی ته مه نت ده ته نیتته وه.

سالانیکی دووری له مه وه بهر، ئەوکاته ی که هیشتا پرژه کانی ئاو له سه ر له شم ترسیکی پروت نه بوون، به له شمه وه موچرکیکی سامناک نه بوون، ئەو ساتانه هیشتا زه ینم هینده کراوه نه بوو که هه ست به پروتی ئاو بکات، جاریکیان باران ده باری و داره ناره که ی حه وشه شه لالی پرژه کانی ئاو بوو، دایکم به له شیکی پروتته وه له ناو حه وشه، دهستی به قه دی داره ناره که وه، یه کیکی له و پیاوانه ی هه میسه ی ناو حه وشه ش دهستی به قه دی دایکمه وه،... چ چرکه یه کی موچرکاوییه، چ ساتیکی نه فره ت نه نگیتز!... ئەو کابرایه له دوا وه خۆی به دایکمه وه ده چه سپاند و دایکیشم به قه دی

دارهه نارەکه وه، دایکم به قەدی دارهه نارەکه دا رۆده چوو، منیش ههروهک ئیستا له پشت شووشه ی ئەم په نجه ره وه سهیری ئەو دیمه نهم ده کرد و نه مده زانی که مرۆف له کاته دا ده بی چی بکات، یان ده بی چ ههستیکی هه بیته ههروهک تا ئیستاش بۆم روون نه بوته وه. من ئەو کاتانه زۆر بچوو کتر بووم له وهی که ههستی لهو شیوه لیک بده مه وه، به لām ئەو ندهم له بیره که سه ره رای ئەو هه موو ترسه ی که سه رای پای له شمی کرد بووه موچرک، ههزم ده کرد ههروهک ئەو پیاوه بوایه م، ئینسان به دهستی خۆی نییه، چونکه هه ره لهو کاته وه ههزی له رووتیه، ئەو پیاوه هه ره جارێک که خۆی به دایکه مه وه ده چه سپاند، من سه ره تا چاوه کانم ده نو قاند و هه موو گیانم ده که وته له رزین و پاشانیش ههزم پیتی ده هات، ههزم ده هات به کاری له شیوه ی کاری ئەو پیاوه. من وهک ئەو نه بووم، به لām لهو دیمه نی ئەو و دایکم قهت تیر نه ده بووم.

ئیستا هه ره وه ام له خه ونه کاندا دیمه نی دایکم ده بینم که دهستی به قەدی دارهه نارەکه وه یه و به بهر چاوی منه وه ئەو پیاوه چه په ل و نه گریسه له دواوه پیتوه ی چه سپاوه و هانکه یه تی!

ئیستا هه میسه وا هه ست ده که م که خه نجه ریک هیتواش هیتواش، کرپ کرپ به سینگمدا ده روا ته خوار، رۆده چی و ده گاته سه ره دلّم و دیسان هیتواش هیتواش گوشتی تورتی دلّم و ماسولکه کانی لیکه ره ده کات و ده بیچرۆ و ده گاته هه ناوم، یان وا هه ست ده که م که به ره وده م به سه ره ناویکه وه م و دیسان هیدی هیدی به ناویدا رۆده چم و ئیتر ته واوی ناوه کانی دنیا بۆ ناو سینهم هور وورم ده که ن! ئەو ده لێ دایکم و باو کم که مردن من ده ستوانی ئەم باخستانه و ئەم دارهه نارە نه فره تییه به چی بیلّم و ته نانه ت له یاده وه ریم پاکیان بکه مه وه، به لām مرۆف هه میسه له فه رامۆش کردنی دوو جوړ له شته کاندانا ته وانه، ناتوانی ده ستیان لی به ردا ت. یه کیان شتانی تیک که زۆر خۆشه ویستن و یه کیشیان ئەو شتانه ی که زۆر نه فره تی هه یه لییان، به لām دۆخه که بۆ من له جوړی دوو هه مه، چما هه ره هێچ شتیکی خۆشه ویستیش له لای من نه ما وه ته وه و ئەم وشه یه بۆ هه میسه له یاده وه ریم پاک بوته وه. ئەمه یه که من به م شو تینه و به م په نجه ره و په رده و باخستان و دارهه نارە وه لکاوم و قهت ناتوانم لییان جیا بیمه وه، ته نانه ت ئە گه ر رۆژ تیکیش بینه هۆی

له ناو چوونم. چما ئەم دارهه نارە بی فه ره ئە فسوونم ده کات و ئەم باخستانه نه فره تییه ش هه ره ته نیا بۆ ئە وه دروست کراوه که من پاک بکاته وه.

له گه ل هه مووی ئە مانه شدا ئەو ده لێ شه و به هه ز و خه یالّه کانه وه ده تلیمه وه و ئەوکات خه وم لیده که ویت و خه و ده بینم، خه ونی که رویتشکه ی گه نمه جارێکی به هه ره، دوور له رووتانه وه ی زه وی!

ئەو له رووت بوونه وه ی هه موو شتی تیک ده ترسی ته نانه ت له رووت کردنه وه ی خۆشی. ده لێ کاتی تیک ده مه وی جله کانم بگۆرم خۆم ده که م به ناو ژوو ریکی تاریکدا، یان که ده مه وی ناوی تیک به خۆمدا بکه م گلۆبی هه مامه که ده کوژینمه وه.

پاییزی ۲۰۰۶ - ۲۰۰۷